

(สำเนา)

เทศบัญญัติ

เรื่อง

ตลาดสาธารณะ

พ.ศ. 2542

เทศบาลตำบลน้ำยืม
อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

บันทึก
หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติ
เรื่อง ตลาดสาธารณะ

หลักการ

เพื่อให้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลน้ำยืน ว่าด้วยเรื่องตลาดสาธารณะ โดยอาศัยอำนาจ
ในมาตรา 35 มาตรา 37 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535
60 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศ
บัญญัติ 2496 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 มาตรา 5

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2484 ได้ถูกยกเลิกโดยพระราช
บัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขประกอบได้มี
ร่าง ฉบับที่ 2(พ.ศ. 2536) ออกตามความนิยมพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
อัตราค่าธรรมเนียมเพื่อเทศบาลได้ดำเนินการควบคุมตลาดให้เกิดความเหมาะสม ถูกต้องตาม
และ เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนโดยส่วนรวม คณะเทศมนตรีจึงขอตราเทศ
บัญญัติขึ้นเพื่อสภาเทศบาลพิจารณาเห็นชอบและใช้บังคับในท้องถิ่นเทศบาลตำบลน้ำยืน

เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลน้ำเย็น

เรื่อง ตลาดสาธารณะ

พุทธศักราช 2542

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4,35 และ37 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธ
มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. 2497 และมาตรา 60 แห่งพระราช
ค.2496 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5 พ.ศ.2510 มาตรา 5) เทศบาลตำบลน้ำเย็นจึงออก
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลตำบลน้ำเย็น และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการ
.....

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "เทศบัญญัติเรื่องตลาดสาธารณะพุทธศักราช2542"

ข้อ 2 ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็น เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย
เทศบาลแล้ว 7 วัน

ข้อ 3 ในเทศบัญญัตินี้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า คณะเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้

ควบคุมดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุข ตามบทแห่งพระราชบัญญัติสา

2542 ในท้องถิ่นที่ใช้เทศบัญญัตินี้

"ตลาด" หมายความว่า เฉพาะตลาดสาธารณะซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดให้มี

ข้อ 4 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดให้มีตลาดในที่แห่งใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น

หนึ่งเป็นผู้ตรวจเพื่อรักษาตลาด ควบคุมและปฏิบัติการทั้งปวงในตลาดให้เป็น

โดยเทศบัญญัตินี้และตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขภายใต้

และบังคับบัญชาของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 5 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ให้เช่าตลาดหรือสถานที่ส่วนหนึ่งส่วนใดของ

คนนั้นเป็นผู้ดูแลตลาดในส่วนที่ตนได้เข้าไป และมีหน้าที่เหมือนหนึ่งผู้ดูแลตลาด

ข้อ 4 ทุกประการ

ข้อ 6 ให้จัดระเบียบร้านขายของ แทบ โต๊ะ ที่ซังสัตว์และที่ขายของในตลาด โดย

ตามประเภทของอาหารและสิ่งของที่ขาย รวมทั้งประเภทสัตว์หรือตามที่เจ้า

แนะนำ และต้องจัดการดูแลควบคุมให้ผู้เช่าขายของในตลาดปฏิบัติตามระเบียบที่

ข้อ 7 ให้เขียนเก็บค่าเช่าหรือค่าใช้บ้านรายของ แทน โตะ ที่รังสัตว์และที่ชายของใน
ที่ระบุไว้ในรายการบัญชีท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 8 ให้จัดการรักษาตลาด ตลอดจนของใช้ทั้งหมดให้สะอาดและเรียบร้อย รวมทั้ง
สัตว์และสิ่งปฏิกูลออกจากตลาดตามระเบียบต่อไปนี้

- (1) ต้องจัดให้มีส้วม ซึ่งต้องรักษาให้ได้สุขลักษณะอยู่เสมอ
- (2) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเป็นปริมาณเพียงพอสำหรับล้างมือ ล้างสินค้า
และล้างตลาด
- (3) ต้องจัดการกวาดและล้างตลาดให้สะอาดอย่างน้อยวันละหนึ่งครั้ง
- (4) ต้องจัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในตลาดตามเทศบัญญัติ ว่าด้วย
การนั้นหรือตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (5) ต้องจัดให้มีโคมไฟ ซึ่งให้แสงสว่างพอจุดไว้ในตลาดในเวลากลางวัน
- (6) ต้องดูแลไม่ให้บุคคลใดนอกจากผู้มีหน้าที่เฝ้าตลาดใช้ตลาดเป็นที่หลับ
นอน
- ~~(7)~~ (7) ต้องดูแลไม่ให้ผู้ใดละมหรือเก็บสิ่งของสำหรับขายในตลาดในระหว่าง
เวลาที่ปิดตลาดแล้ว
- (8) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 9 ห้ามมิให้ผู้ใดวางสิ่งกีดขวางในตลาดและตามทางเข้าสู่ตลาดและห้ามมิให้ผู้ใด
ดังต่อไปนี้ในตลาด คือ

- (1) นำแมว ลิง สุนัข สุนัข กระบี่ แมะ แกะ ม้า โคหรือกระบือ หรือนำสัตว์ที่อาจก่อ
ให้เกิดความรำคาญหรือดูร้ายเป็นที่หวาดเสียว อาจก่อให้เกิดอันตราย
เข้าไปในตลาด
- (2) ละม หมักนมม หรือเททิ้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาดให้สถานที่ที่กรุงรังหรือ
เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน หรือเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น
- (3) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะที่เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่นหรือน่ากลัว
อันตราย
- (4) ทำให้น้ำสะอาดสำหรับใช้ในตลาดเกิดสกปรกจนเป็นเหตุเสื่อมหรืออาจ
เป็นอันตรายแก่สุขภาพ

(5) ภายหลังจากมูลฝอยหรือปฏิภูลในที่อื่นใดนอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับ
มูลฝอยหรือสิ่งปฏิภูล

ข้อ 10 ผู้เข้าขายของในตลาดต้องมีใบอนุญาตในการร้องขอรับใบอนุญาตนั้น ให้ทำ
ยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดไว้ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรและผู้ขอรับ
ใบอนุญาตกับผู้ช่วยขายของต้องมีใบรับรองแพทย์ประกอบใบอนุญาต จึงให้ออกใบอนุญาตให้ตาม
ที่กำหนดไว้

ข้อ 11 ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเข้าขายของในตลาดตามประเภทของที่
ประมวลอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ผู้เข้าขายของคนใดขายของหลายประเภท ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม
ใบอนุญาตในประเภทที่มีอัตราสูงแต่ประเภทเดียว

ข้อ 12 ผู้เข้าขายของในตลาดจะขอเปลี่ยนใบอนุญาตเพื่อเข้าขายของประเภทอื่นที่
ได้รับอนุญาตก็ได้โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม เว้นแต่ถ้าใบอนุญาตที่ขอเปลี่ยนใหม่มีอัตราค่า
ธรรมเนียมในอัตราสูงกว่าใบอนุญาตที่ตนมีอยู่แล้วเท่าใดต้องเสียเพิ่มอีกเท่านั้น

ข้อ 13 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะผู้รับใบอนุญาตกับผู้ช่วยขายซึ่งระบุไว้ใน
ใบอนุญาตไม่เกิน 2 คนเท่านั้น

ข้อ 14 ผู้ใดเป็นผู้เข้าขายของในตลาดอยู่แล้วในวันใช้เทศบัญญัติ แต่ยังไม่มียา
ใบอนุญาตต้องขอรับใบอนุญาตตามข้อ 10 ภายในกำหนด 15 วันนับแต่วันใช้เทศบัญญัติ

ข้อ 15 ในการเข้าขายของในตลาด ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามระเบียบและข้อ
บังคับต่อไปนี้

- ✓ (1) วางสิ่งของที่ขายอยู่ในขอบเขตของร้าน แทน โต๊ะและที่ขายของที่
จัดไว้ ถ้าวางล้าออกมาให้ถือว่าวางสิ่งของกีดขวางในตลาด
- ✓ (2) วางสิ่งของที่ขายให้ถูกต้องตามที่จัดไว้สำหรับสินค้าประเภทนั้น ๆ
- (3) แต่งกายให้สะอาดและจัดให้ผู้ช่วยแต่งกายให้สะอาด
- (4) ใช้เครื่องปกปิดอาหารและภาชนะหรือเครื่องใช้สำหรับประกอบอาหาร
หรือปรุงอาหารให้ทันสมัยและแวลงวัน และต้องรักษาเครื่องปก
ปิดนั้นให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ
- (5) ใช้น้ำสะอาดในการปรุง แห่ ล้างอาหารและภาชนะ

- (6) ใช้ภาชนะและเครื่องใช้ในการบริโภคที่สะอาด และต้องล้างและรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ
- (7) ใช้วัตถุที่สะอาดหรือใส่ของให้แก่ผู้อื่น
- (8) ไม่จ้ำงหรือใช้บุคคลที่ป่วย หรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อ หรือโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจทำการประกอบปรุงหรือขายอาหาร
- (9) ทำความสะอาดแก่ร้าน แทน โต๊ะหรือที่ขายของทุกวันก่อนวางของขาย
- (10) ปฏิบัติการอย่างอื่นให้ต้องด้วยคุณลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (11) ห้ามต่อเติม ดัดแปลงร้าน แทน โต๊ะ ที่นั่งขายของ เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจากพนักงานท้องถิ่น
- (12) ห้ามผูกหรือแขวนสิ่งของหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดในบริเวณที่ขายของ เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจากพนักงานท้องถิ่น
- (13) ห้ามต่อไฟฟ้าใช้ส่วนตัว โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ได้อนุญาต
- (14) ผู้ขายของทุกคนต้องหาที่เก็บขยะไว้เป็นของส่วนตัว
- (15) ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องเป็นผู้ขายของอย่างแท้จริง และห้ามมิให้ซื้อขาย หรือเช่าซื้อแทน โต๊ะนั่งในตลาด จึงเป็นสมบัติของเทศบาลโดยเด็ดขาด
- (16) ผู้ได้รับอนุญาต หากหยุดขายของไปไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ เป็นเวลา 7 วัน ติดต่อกัน จะถือว่าท่านละสิทธิที่จะขายของในที่ตรงนั้น เทศบาลตำบล นำยื่นจะยกเลิกใบอนุญาตนั้น ๆ ทันที

ข้อ 16 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตเข้าขายของในตลาด ขาย ทำ ประกอบ ปรุงหรือสะสม
หรืออย่างอื่นในตลาดเมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้หรือเมื่อเจ้า
พนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าตนเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้วว่าตนเป็น
โรคติดต่อดังต่อไปนี้ คือ

- (1) เอดส์
- (2) กามโรค
- (3) วัณโรค
- (4) โรคเรื้อน
- (5) คุชตะโรค

(6) ใช้รากสาดน้อย

(7) โรคบิด

ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา 03.00 น. และให้ปิดตลาดเมื่อถึงเวลา 19.00 น. แต่
เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะให้เปิดหรือปิดตลาดในเวลาอื่นตาม

ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2535

รับ 50

ผู้รับใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาด คนใดกระทำความผิดโดยฝ่าฝืน
เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน 15 วัน
และต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมา 2 ครั้งแล้วถ้าขึ้นกระทำความผิดอีกเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นจะถอนใบอนุญาตเสียแทนการสั่งพักใช้ก็ได้

ถ้าปรากฏขึ้นว่า ผู้รับใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดคนใดเป็นโรคติดต่อ
ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตให้เข้าขายของ
จะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เลิกถอน

ประกาศ ณ วันที่ 4 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2543

(นายอนุสรณ์ บุตรราช)

นายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

นาย ก. ก. (นายศิวะ แสงมณี)

ผู้ว่าการจังหวัดอุบลราชธานี
4 ๒ ๑. ๒๖

บัญชีรายละเอียดแสดง
อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดสาธารณะ
ต่อท้ายเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลน้ำยืน
เรื่อง ตลาดสาธารณะ
พุทธศักราช 2542

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม/ราย		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
1	สัตว์เป็น เช่น เป็ด ไก่ ปลา	100.-	-	
2	เนื้อสดต่าง ๆ เช่นเนื้อโค เนื้อสุกร ปลา กุ้ง หอย ปู ฯลฯ	100.-	-	
3	อาหารจำพวกที่มีเครื่องปรุงพร้อม หรือปรุงเสร็จ แล้ว ซึ่งผู้ซื้อบริโภคได้ทันทีเช่น ข้าวแกง ก๋วยเตี๋ยว เนื้อสะเต๊ะ ขนมต่าง ๆ ผลไม้กวน หรือของอื่นในทำนองนี้	100.-	-	
4	ของหมัก ดอง เช่น ปลาร้า ปลาเจ่า กะปิ น้ำ ปลา ผักดอง หอยดอง เต้าเจี้ยวหรือของอื่นใน ทำนองนี้	100.-	-	
5	อาหารแห้งและเครื่องเค็ม เช่น ปลาเค็ม เนื้อ เค็ม ไข่เค็ม ผักเค็มต่าง ๆ หอม กระเทียม เกลือ น้ำตาล พริกไทย พริกแห้งหรือของอื่นในทำนอง นี้	100.-	-	
6	ผลไม้ต่าง ๆ	100.-	-	
7	ผักสด พืชสดต่าง ๆ เช่นผักสดต่าง ๆ พริก มะนาว มะเขือและพืชอื่นใดในทำนองนี้	100.-	-	
8	เครื่องดื่มต่าง ๆ เช่นน้ำนม ชา กาแฟ ไอศกรีม น้ำหวาน น้ำแข็งหรือสิ่งอื่นใดในทำนองนี้	100.-	-	
9	อาหารกระป๋อง	100.-	-	

อัตราค่าธรรมเนียมในการวางขายสินค้า อุปโภค บริโภค (ตลาดเช้า)

ต่อท้ายเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลน้ำยืน

เรื่อง ตลาดสาธารณะ

พุทธศักราช 2542

ชนิดสินค้า	เนื้อที่เมตร	จำนวนเงินที่เก็บ/วัน		หมายเหตุ
		ปี 2542 หน่วย/บาท	ปี 2543 หน่วย/บาท	
เตียงหมุ่ฆ่าแหละ		เช้า 10/เย็น 5	เช้า 10/เย็น 10	ตั้งแต่ปี 2544
เตียงเนื้อโค กระบือฆ่าแหละ		เช้า 5/เย็น 5	เช้า 10/เย็น 10	เป็นต้นไป ให้
เนื้อไก่		เช้า 3/เย็น 3	เช้า 5/เย็น 5	เก็บเพิ่มชั้นใน
ปลา		เช้า 5/เย็น 5	เช้า 5/เย็น 5	อัตราปีละไม่
- ที่วางขายเป็นถังเล็ก ๆ		เช้า 1/เย็น 1	เช้า 1/เย็น 1	เกิน 10
ไม้ต่าง ๆ		เช้า 2/เย็น 2	เช้า 2/เย็น 2	เปอร์เซ็นต์
- นายลันตี		เช้า 10/เย็น 10		
- นางลัก		เช้า 4/เย็น 4		
ไม้ย่าง (รถเข็น)		เช้า 3/เย็น 3	เช้า 5/เย็น 5	
- ไม้ย่าง ล้มตำ(ในตลาดสด)		เช้า 4/เย็น 4	เช้า 3/เย็น 3	
ขายของชำ		เช้า 5/เย็น 5	3	ทั้งวัน
อาหารทะเล (สด,แห้ง)		เช้า 3/เย็น 3	เช้า 3/เย็น 3	
ผลไม้ (ส้ม,องุ่น,แอปเปิ้ล)		เช้า 3/เย็น 3	เช้า 3/เย็น 3	
ไข่, ปลาห้องไก่		เช้า 5/เย็น 5	เช้า 5/เย็น 5	
ขนมครก, ข้าวต้ม, ขนมต่าง ๆ				
(รถเข็น)		เช้า 3/เย็น 3	เช้า 3/เย็น 3	
อื่น ๆ (เสื้อผ้า, รองเท้า, เครื่องมือ ฯลฯ)		เช้า 20/เย็น 20	เช้า 20/เย็น 20	